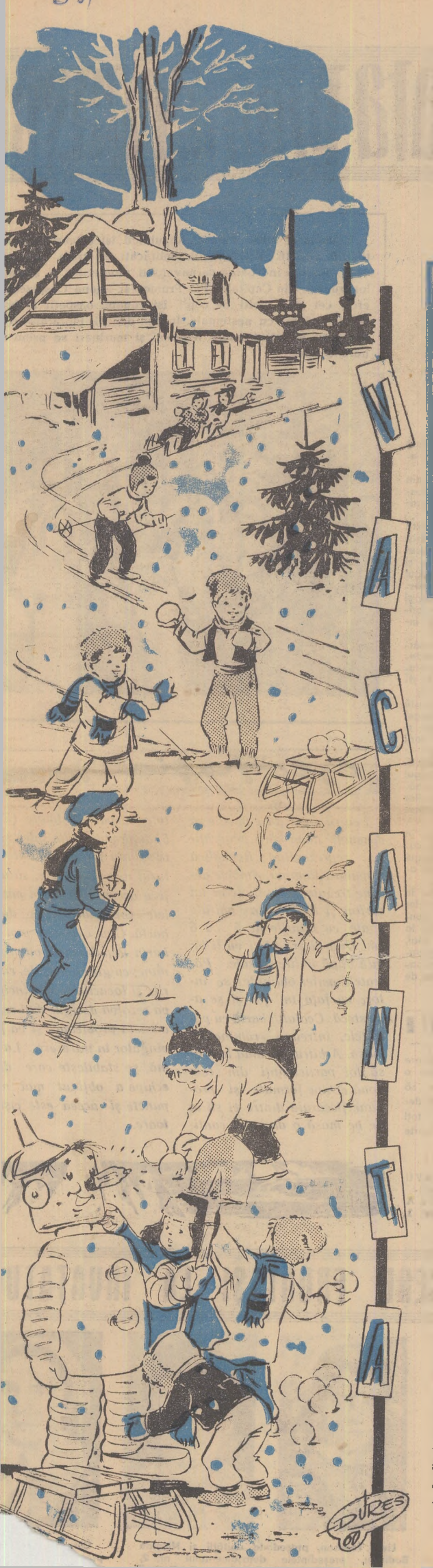
Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

STRÎNGE STEAGUL PARTIDULUI GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 1 (735) ★ joi 7 ianuarie 1960 ★ 8 pagini 30 bani

Concursul pentru cea mai bună corespondență

Dragi prieteni, nu uitați: concursul pentru cea mai bună corespondență continuă pînă la sfîrșitul anului școlar. Participați în număr cît mai mare la acest concurs. Trimiteți cît mai multe scrisori în care să ne povestiți despre cele mai frumoase acțiuni pionierești, despre viața nouă a comunei sau cartierului vostru, despre construcțiile noi care s-au făcut în anii regimului democrat-popular.

★ ★

Vizită la locul de muncă al părinților

Intr-o adunare a detașamentului nostru am hotărît să facem o vizită la atelierele I.T.B., unde lucrează părinții pionierilor Baciu, Chinariu și Melnicov.

Muncitorii ne-au întîmpinat cu multă bucurie. Tovarășul Baciu ne-a condus prin ateliere. Mai întîi am vizitat atelierul de caroserie unde toți pionierii erau foarte atenți la explicațiile pe care le dădea tovarășul Baciu. Apoi am vizitat atelierul de tîmplărie, atelierul de strungărie și bobinaj. La bobinaj am stat mai mult. Am văzut cum se fac bobinele și cum se îmbracă ele în fire de sticlă. Am mai văzut și un motor de tramvai. Tovarășul Baciu ne-a mai povestit că pe vremuri motoarele de tramvai erau aduse numai din țări străine.

— S-au dus de mult vremurile acelea, ne-a spus el, în încheiere. Acum în țara noastră se fabrică tramvaie dintre cele mai frumoase și mai bune.

Vizita de la Atelierele I.T.B. ne-a plăcut foarte mult. La plecare am promis că vom mai veni pe acolo.

pioniera ELENA CIOCHIA
cl. a IV-a B
Școala de 7 ani nr. 19,
București

Carnaval la Casa pionierilor

S-a înserat. Vîntul suflă puternic dar de acum norii nu-și mai scutură podoaba să netezească drumul alb și neted pentru săniuța lui Moș Gerilă. Poate c-au aflat și ei că anul acesta moșul s-a pregătit de drum să călătorească cu racheta.

Mai este puțin și Moș Gerilă va poposi și la Casa pionierilor din Roșiorii de Vede. „Să-l primim ca pe un oaspete drag", și-au spus pionierii. Și, sala lor, împodobită cu ghirlande de brad, cu zeci de lampioane colorate, s-a transformat într-o lume de basm. Aici e greu să-i recunoști pe pionieri în sfioasa Albă ca Zăpada și drăgălașa Scufiță Roșie, în Ileana Cosînzeana și viteazul Făt Frumos. Iată-l și pe șugubățul Păcală, nu-i altul decît pionierul Alexandru Savu, care a și strîns în jurul lui o mulțime de personaje din basme, curioase să-i cunoască isprăvile. Și, cum era de așteptat, toți se prăpădesc de rîs...

Pe scenă a apărut clovnul. Ca la un semn s-a făcut liniște: „Carnavalul poate începe! anunță el. Veselia cîntecelor pionierești a inundat sala. Dansurile naționale, poeziile recitate de Florica Țigărea, Emilia Cunea și alții, au venit să întregească atmosfera de voioșie a acestei tradiționale serbări pionierești. A urmat apoi o scenetă, dansul fulgilor de nea, dansul umbrelușelor...

Serbarea era în toi, cînd în sală s-a auzit un vuiet puternic. „A sosit racheta!... A venit Moș Gerilă!... Moș Gerilă!" strigau bucuroși copiii. Intr-adevăr, de după bradul împodobit a apărut mult așteptatul Moș Gerilă. Cîtă bucurie, mai ales la împărțirea darurilor, căci moșul n-a uitat să aducă și anul acesta o mulțime de daruri pentru fruntașii la învățătura.

Cîntece[illegible] la carnaval au [illegible] tîrziu. Și de data aceasta, glasurile lor s-au unit să mulțumească partidului pentru bucuria copilăriei.

ILEANA BRADU

O tabără a fiilor de colectiviști

In pitoreasca stațiune Stîna din Vale s-a deschis zilele trecute tradiționala tabără a fiilor de colectiviști din regiunea Oradea. Aproape o sută de copii romîni și maghiari au venit aici să-și petreacă în chip cît se poate de plăcut zilele vacanței. Comandamentul taberei a pregătit pentru ei o mulțime de surprize: un concurs „Cine știe cîștigă" pe tema „Episoade din lupta P.C.R. și U.T.C. în regiunea Oradea"; o spartachiadă a taberei cuprinzînd probe de schi și săniuțe, șah, tenis de masă; un concurs de orientare turistică și de recunoaștere a urmelor de animale; un carnaval al prieteniei; o seară de schimb de experiență în care pionierii vor povesti despre ajutorul dat de ei gospodăriilor colective și multe altele...

CE E NOU IN DETAȘAMENT

Grupa... urătorilor

Cu cîteva zile înainte de vacanța de iarnă, cineva din detașamentul clasei a VII-a din Valea Borcutului, regiunea Baia Mare, a venit cu o propunere:

— Băieți, ce-ar fi să mergem de Anul Nou cu plugușorul?

Și așa au făcut. Pînă la Anul Nou băieții au învățat cîte un plugușor din culegerea de plugușoare editată de C.C. al U.T.M., și-au făcut buhai, bici.... așa ca din bătrîni.

Grupa urătorilor, condusă de Vasile Petrovean, s-a oprit în fața porții școlii unde era [illegible] pomului de iarnă și [illegible] început:

„In anul ce vine, vrem
Numai note mari s-avem
Vrem pe file să te ploua
Doar cu zece și cu nouă!"

Apoi au pornit mai departe. Au mers și la mineri fruntași, și la tovarășul director al școlii, și la tovarășii profesori, precum și la colegii lor. Sărbătoarea Anului Nou au întîmpinat-o cu voie bună și cîntece.

G. COSTIN

La săniuș

Vacanța de iarnă e în toi. Pionierii și școlarii din Sibiu au venit în Dumbravă la săniuș.

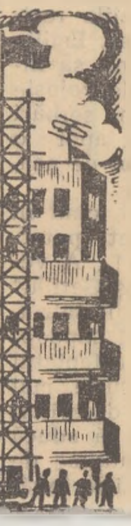

Pe drumuri știute

Cartierul în care locuiți, orașul sau satul natal, vă sînt locuri dragi, apropiate sau, cum s-ar spune... drumuri știute. Dar știți voi oare totul despre aceste locuri dragi? V-ați întrebat, bunăoară, cum arătau ele acum 10—15 ani în comparație cu azi? Cunoașteți bine tot ce s-a înfăptuit în aceste locuri în anii puterii populare?

Știind că tot mai mulți sînt pionierii care vor să cunoască cît mai bine orașul sau satul natal, ne-am adresat tovarășei Maria Fariseu, secretară a Comitetului raional U.T.M., pentru a ne împărtăși în această privință, cîteva din „secretele" pionierilor din raionul „V. I. Lenin" din București.

— Primul „secret" de fapt nu e un secret — ne-a spus tovarășa secretară: avem un raion bogat în realizări noi, în locuri care trebuie văzute, cunoscute, iar pionierii noștri — cărora le este drag raionul în care trăiesc — sînt cu adevărat dornici să vadă, să cunoască în amănunțime tot ce s-a construit în anii puterii populare, tot ce se mai ridică acum, sub ochii lor. Să amintesc doar cîteva din locurile cu care ne mîndrim: cartierul de blocuri muncitorești din Ferentari, uzinele „Mao-Țze-dun" în plină dezvoltare, Teatrul de Operă și Balet, cîteva noi școli moderne și așa mai departe.

— Dar în ce fel își desfășoară pionierii activitatea de cunoaștere a raionului lor? am întrebat noi.

— Nici asta nu constituie un „secret". Concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal" e cunoscut pretutindeni. Consider însă deosebit de important faptul că pionierii noștri se străduiesc să cunoască nemijlocit raionul, cum s-ar spu[...] murile lui... știute. Bunăoară, pionierii de la Școlile de 7 ani nr. 141 și 142, cercetează la fața locului, trecutul și prezentul cartierului Ferentari. Ei și-au denumit această acțiune: „Să ne cunoaștem cartierul drag". În cadrul acesteia au cutreierat străzile, au vizitat diferite întreprinderi, s-au interesat de istoria, economia și felul de trai al oamenilor din cartier, au alcătuit mai apoi albume cu vederi, ba chiar și o expoziție înfățișînd aspecte din viața de ieri și de azi a cartierului. Cele văzute în cursul acțiunii au inspirat de asemenea pe micii poeți și pictori în creațiile lor... Asemenea acțiuni de cunoaștere a raionului sînt însoțite de cele mai multe ori de întîlniri cu oameni de seamă, cu fruntași ai uzinelor. Nu odată au avut pionierii în mijlocul lor pe muncitorii fruntași de la „Mao Țze-dun" sau de la „Grigore Preoteasa" care au vorbit cu mîndrie despre înflorirea uzinelor lor. Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 126 și-au pornit acțiunea de cercetare a raionului printr-o vizită făcută la sediul Comitetului raional de partid, pentru a afla în primul rînd de aici, despre realizările din raion. Mi se pare, de asemenea interesant schimbul de vizite între pionierii din cartiere diferite ale raionului nostru: pionierii din Ferentari, bunăoară, au pornit să cerceteze cartierul Rahova. Ar fi fost însă și mai interesant dacă ei ar fi avut drept ghizi chiar pe pionierii din cartierul Rahova! Aceasta cred că ar putea deveni chiar o tradiție pionierească: pionierii dintr-un cartier sau dintr-un oraș sau sat să considere ca o obligație a lor de onoare de a arăta oaspeților tot ce e vrednic de arătat în locurile lor

V. CARABA

Din viața pioniereasca

Din istoria steagului roșu

„Cînd primești cravata
S-o păstrezi cu drag
Roșul ei e frate
Cu cel de pe steag..."

Secolul VIII. Mișcarea antifeudală din Persia se numea Surhalem, adică „Steagul roșu".

1524. Anul războiului țărănesc din Germania. Masele populare, ridicate la luptă pentru dreptate, au purtat un steag roșu.

1871. Martie, 18... La această dată s-a născut Comuna din Paris. Bravii comunarzi francezi au făcut să fluture steagul roșu, mîndru și liber, timp de 71 de zile. Steagul roșu al ultimei baricade a fost păstrat de către urmașii comunarzilor și încredințat Uniunii Sovietice — prima țară în care socialismul a învins.

1891. La București, muncitorii sărbătoresc primul 1 Mai, zi a solidarității celor ce muncesc de pretutindeni. Și pentru prima oară, ei ridică, sus, steagul roșu de luptă.

1917. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a izbîndit! Steagul roșu a fost ridicat pe o șesime a globului pămîntesc, vestind zorii unei vieți noi, socialiste.

1921. Mai, 8... A luat ființă Partidul Comunist Romîn. Sub steagul său roșu s-au desfășurat toate bătăliile încrîncenate ale muncitorilor împotriva orînduirii nedrepte a moșierilor și fabricanților.

1945. Deasupra Reichstagului, în inima Berlinului, a fost înfipt de către glorioșii ostași sovietici steagul roșu pecetluind victoria deplină asupra fiarei fasciste.

Azi steagul roșu fîlfîie mîndru în țările socialiste, deasupra uzinelor și fabricilor, pe schelele noilor construcții, în fruntea demonstrațiilor la marile noastre sărbători — 1 Mai, 23 August, 7 Noiembrie, 30 Decembrie — ca simbol al luptei victorioase a poporului muncitor, condus de partid, pentru socialism.

1 ianuarie 1960. Palatul Republicii își așteaptă oaspeții... E ora 16. Trompetiștii, îmbrăcați în straie de poveste, anunță începerea carnavalului pionierilor și școlarilor fruntași din Capitală. Făt Frumos și Ileana Cosînzeana, eroii cei mai iubiți de copii, își conduc oaspeții la bradul împodobit cu nestemate. Începe dansul. Florărese, scufițe roșii și feți frumoși, iepurași și marinari se prind în hore vesele.

Geografia

Jocuri pe materii

Pentru acest joc e nevoie să desenați două hărți geografice reprezentînd Republica Populară Romînă. Ambele desene trebuie să fie lipite pe un carton și liniate în pătrate egale, cu laturile de 5 sau 6 cm. Una dintre hărți va fi tăiată după liniile trasate. Pătratele astfel obținute se întorc cu fața în jos și se amestecă. Cealaltă hartă cu pătrățele, întreagă, rămîne pe masă. Arbitrul cheamă la masă doi participanți din cele două echipe formate și propune fiecăruia dintre ei să ia de pe masă o anumită cantitate de pătrate tăiate (3 sau 5, după indicațiile sale) și, întipărindu-și bine în minte conturul desenat pe ele, să aranjeze aceste pătrate în pătrățelele corespunzătoare de pe hartă. Cine cunoaște mai bine harta Republicii Populare Romîne, cu granițele sale, cu rîurile și lacurile sale principale, va rezolva desigur mai repede această problemă și va fi învingător în întrecere. La urmă, se stabilește care dintre echipe a obținut mai multe puncte și aceea este cîștigătoare.

CU AJUTORUL DETAȘAMENTULUI

În detașamentul nostru, cea mai mare atenție i se dă învățăturii. Și nu ne lăudăm dacă spunem că avem rezultate bune. Aceasta, bineînțeles, pentru că ne-am organizat grupe de învățătură, ne ajutăm între noi, folosim bine timpul liber. Dintre toți însă numai Cincan Nicolae nu voia să învețe. Anul trecut a rămas corijent. Anul acesta l-a început tot cu note proaste. „Nu se mai poate așa!" au hotărît pionierii din detașament, orînduind ca Mircea, Nicu și Ștefan, pe rînd, să se ducă la Nicu și să-și facă lecțiile împreună. La început, Cincan nici nu voia să audă.

— Învăț singur, doar nu-s prost! spunea el.

În cele din urmă, însă, a părăsit încăpățînarea. Pînă după masă la cinci își făcea singur lecțiile. Iar apoi, cînd venea Mircea, Ștefan sau Nicu, puneau la punct numai unele nelămuriri.

Noi, toți pionierii, sîntem mulțumiți de rezultatele de acum ale lui Nicu. La oră este mereu cu mîna ridicată. Cu toții sîntem atenți la răspunsurile lui și ne bucură fiecare notă bună pe care o ia! În curînd, o să putem spune că în detașamentul nostru toți pionierii învață foarte bine!

pionierul
GHEORGHE GRAVU
președintele detașamentului, cl. a VI-a A,
Școala de 7 ani nr. 1,
Făgăraș

MEMBRII AI COLECTIVELOR DE CONDUCERE FRUNTAȘI LA ÎNVĂȚĂTURĂ

Constantin Hărăbor, președintele detașamentului nr. 1 și Florica Amăriuței clasa a VI-a, pre-

Mariana Cojocaru, președinta unității de pionieri și Antonica Burticel, președinta detașamen-

Livia Toacsen, președinta unității și Nicolae Bodirlău, președintele detașamentului nr. 2,

Corr[...] pr[...]

„PREGATEŞTE-TE PENTRU VIAŢA!“

Sîntem la întreprinderea „Tehnica Textilă"-Bucureşti. Muncitoarea fruntaşă Elena Novăceanu explică pionierelor de la Şcoala de 7 ani nr. 15 „tainele" înnodării firelor. Cine ştie, poate unele dintre ele vor fi mîine ţesătoare!

„MEŞTERUL“

În clasa a VI-a A era ziua curăţeniei. Cîţiva băieţi măturau, fetele aranjau florile şi perdeluţele la geamuri. Ştergînd praful, Ileana băgă de seamă că banca a doua scîrţîie.

— Nicule, îl strigă ea pe unul dintre colegi, vezi, banca asta se clatină puţin!

— Ia să vedem! se grăbi Nicu.

O clătină de cîteva ori şi, cu un aer de cunoscator, spuse:

— A, ştiu ce are, dă-mi cutia cu clei...

Şi se apucă să repare banca. Lucra de zor, cînd Gigel îşi aminti de ceva:

— Era gata să terminăm — dar de clanţa asta aţi uitat! Uşa rămîne mereu deschisă. S-o reparăm!

— Uşor de spus, îi răspunse cineva, dar cum? Te pricepi tu la lăcătuşărie?

— Nu, recunoscu Gigel, dar să încercăm...

— Staţi, am o idee grozavă: îl chemăm pe „meşterul"!

Peste puţin, „meşterul" sosi. Să nu credeţi că era vreun moş cu halat şi ochelari. Nu. „Meşterul" este pionierul Virgil Paliţă, din clasa a VII-a A. E cunoscut în toată şcoala ca unul dintre cei mai pricepuţi băieţi. Numai în cîteva minute, cu două şuruburi, o sîrmuliţă şi niţică... pricepere, repară clanţa imediat.

— De ce ai pus şurubul? Dar sîrmuliţa? întrebă Mihai care stătuse tot timpul lîngă Virgil. Vrei să-mi arăţi şi mie? Îmi place grozav să meşteresc!

— Şi mie îmi place. La anul mă duc la şcoala profesională, am să mă fac lăcătuş mecanic!

— Şi eu vreau să devin lăcătuş! spuse Mihai Cîrcotă.

— Şi voi? se bucură Nicolae Stelian. Atunci aflaţi că şi eu demult mă gîndesc la asta!

Şi începură să povestească despre uzinele în care ar dori să lucreze, despre maşinile pe care vor sa le mînuiască...

...Dar pînă cînd vor lucra în marile uzine, aşa cum le e visul, mai este. Deocamdată, lucrează cu tragere de inimă în atelierul de lăcătuşărie al Şcolii medii nr. 3 din Tg. Jiu. Mai au încă multe de învăţat şi aici!

LIDIA VIŞAN

Georgică jumătate de măsură

Am citit cu atenţie articolul publicat într-unul din numerele trecute ale gazetei, în legătură cu Georgică-jumătate de-măsură. Pe măsură ce ajungeam cu cititul spre sfîrşitul articolului, îmi dădeam mai bine seama că Georgică este un băiat leneş, căruia îi place să-şi facă datoria de mîntuială. Fiecare pionier silitor care doreşte să ştie bine la lecţii, care-şi face pe deplin datoria, depune tot sufletul atunci cînd şi le pregăteşte. Temele şi le scrie cu atenţie şi bine gîndit. Ori Georgică-jumătate-de-măsură nu face asta. Georgică nu învaţă la istorie, el se mulţumeşte să citească doar, în timp ce gîndurile îi zboară în altă parte. La fel procedează şi cu temele de la matematică. Oare cum se mulţumeşte Georgică-jumătate-de-măsură cu note de 5 şi 6 cînd vede că ceilalţi colegi ai lui obţin note mari?

Şi în clasa noastră am avut asemenea „jumătăţi de măsură", dar noi nu i-am lăsat să „doarmă" liniştiţi. In primul rînd, i-am anunţat pe părinţii lor. Aşa s-a întîmplat cu Ion Ardeleanu, Teodor Deliman, Maria Hîrja, Ion Bejan şi alţii. După aceea le-am explicat că învăţătura nu este o chestiune personală, ci o datorie a fiecăruia dintre noi. Iaţă de clasa muncitoare, faţă de poporul nostru, constructor al socialismului.

Deci, dragi prieteni, dragi pionieri, să fim cu toţii cît mai atenţi, cît mai aspri faţă de toţi „Georgică-jumătatede--măsură" care nu fac cinste detaşamentelor noastre!

pioniera IOZEFINA MANOLESCU
cl. a V-a,
preşedinta detaşamentului nr. 7,
Şcoala medie Sebiş, raionul Gurahonţ, reg. Oradea

In largul mării

Am mulţi prieteni, unii dintre ei încă mai poartă cravata roşie de pionier. Cînd mă intorc acasă, cum spunem noi, adică în ţară, prietenii mei cei mici mă aşteaptă nerăbdători, mă vizitează sau pur şi simplu ne intîlnim pe malul mării şi stăm la poveşti. Le vorbesc despre locurile pe unde am umblat, despre cum trăiesc copiii prin ţările capitaliste, care de mici sînt nevoiţi să pornească să-şi agonisească hrana. De la prietenii mei cu cravata roşie am aflat despre hotărîrea lor de a învăţa mai bine, de a avea o activitate pionierească din ce în ce mai interesantă. Am văzut cît de mult îi interesează faptele de curaj, de vitejie. Cînd vor fi mari, ei vor să fie oameni cu un caracter format, căliţi, demni. De aceea, încă de pe acum se pregătesc. Invaţă, citesc cărţi, reviste, merg la film şi sînt gata să stea pînă la miezul nopţii ca să le povesteşti ceva „grozav". Aceasta am văzut-o şi atunci cînd le-am istorisit despre tovarăşul Ion Abramov... Dar mai bine să vă povestesc şi vouă.

...Vasul „Ardealul", încărcat cu mărfuri care fac cinste industriei noastre socialiste, inaintează in noapte. Drum greu. In dreapta e golful Neapole, in faţă Capul Sicilia. Marea e înfuriată, dar pe vas e linişte, e doar miezul nopţii. Insă...

— Ce-i asta?

Şi tovarăşul Ion Abramov ascultă atenţie. Ceva nu-i in regulă... Intr-o clipă el şi intreaga echipă de mecanici erau in sala maşinilor.

— In cilindrul de presiune s-a spart un segment, anunţă cineva.

— In cilindru? Ce facem?

— Timp prea mult nu avem, aşa că, deocamdată, propun să oprim maşinile, spuse tovarăşul Ion Abramov.

In acel moment, jos, in cală, începu lupta. Mecanici, maşinişti, ungători, toţi începură să deşurubeze in grabă. Dar pe urmă? Fiecare se gîndea ce vor face cind va trebui să scoată din cilindru segmentul spart.

Singura soluţie era să aştepte ca temperatura de peste 100 de grade să scadă. Dar timpul? Dar maşinile? Parcă răspunzînd acestor gînduri, tovarăşul Ion Abramov, calm şi hotărît, intră in cilindrul incins. Peste două minute segmentul era înlocuit şi vasul „Ardealul", cu pavilionul R.P.R. fîlfîind in vînt, înainta din nou în cursa cea lungă...

Veţi spune, dragi pionieri, că ceea ce a făcut tovarăşul nostru, comunistul Ion Abramov, este un fapt de curaj. Da, intr-adevăr, aşa este. Dar mai trebuie adăugat aici şi cuvîntul devotament — şi anume de devotament faţă de patrie, faţă de interesele poporului nostru, constructor al socialismului.

NICOLAE PARUŞ
mecanic
pe vasul „Ardealul"

Nici o notă sub 7!

Într-o adunare a unităţii de pionieri a Şcolii de 7 ani din comuna Cervenia, raionul Zimnicea, detaşamentul clasei a VII-a a fost declarat fruntaş pe unitate.

Lucrul acesta nu-i întîmplător. În detaşamentul clasei a VII-a invăţătura este socotită drept cea mai însemnată datorie a pionierului. Aici, fiecare în parte se străduieşte să înveţe mereu mai bine şi toţi laolaltă se ajută între ei. Nu peste multă vreme, o dată cu absolvirea clasei a VII-a, ei vor păşi către alegerea meseriilor preferate. Lucrul acesta nu vor să-l facă însă oricum. De aceea, sînt hotărîţi să fie cît mai bine pregătiţi, înarmaţi cu cunoştinţe bogate şi trainice. Iată deci, că nu-i întîmplător că pionierii acestui detaşament nu au nici o notă sub 7!

În afară de aceasta, pionierii clasei a VII-a sînt şi buni gospodari Ei îşi îngrijesc sala de clasă, cresc 4 iepuri de casă şi sînt printre primii la colectarea fierului vechi.

D. PREPELIŢĂ

O istorie cu un băiat somnoros

Simon întîrziase iar de la prima oră. In recreaţie, pionierii din detaşamentul clasei a VI-a, de la Şcoala de 7 ani nr. 3 din Piatra Neamţ, au rămas cu toţii în clasă. „Să vedem ce-i de făcut? Simon întîrzie în fiecare zi!" au spus ei. Tocmai atunci intră Simon în clasă. N-apucă să ajungă la banca lui, că mai mulţi se grăbiră să-l întrebe: „De ce-ai întîrziat?"

— N-am putut să... începu el să îngîne cîteva cuvinte, fără să aibă însă curajul să privească pe nimeni în faţă.

— Ne faci detaşamentul de rîs, îi zise o pionieră.

— Ştii bine că sîntem în întrecere cu cei dintr-a V-a şi a IV-a, adăugă Greta. Noi ne străduim să învăţăm bine, să fim disciplinaţi, iar tu întîrzii în fiecare zi.

— N-o să mai intîrzii... şopti Simon.

— Ai mai promis şi la adunările de grupă... interveni Ştefan. N-ai cuvînt, asta e!

★

A doua zi, dimineaţa, Simon se trezi şi privi ceasul. Arăta ora 7. „Mai am timp, pînă la şcoală nu-s decît doi paşi", gîndi el, ca de-obicei şi se întoarse pe partea cealaltă. Dar, cînd să aţipească, se auzi strigat:

— Siii-mooon! răsună vocea cunoscută a lui Ştefan.

— Siii-mooon! se auzi vocea subţire a Gretei.

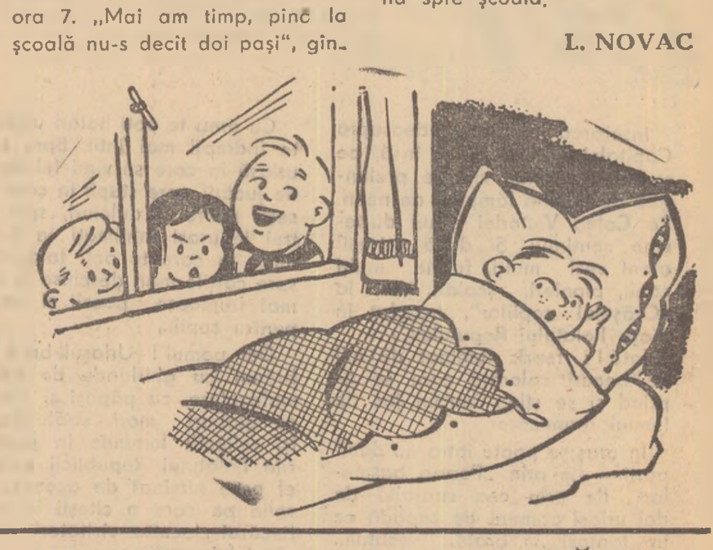
— Siii-mooon! urmă şi vocea lui Mihai.

— Hai, scoală-te, Simon, îl luă la rost mama. Au venit colegii după tine. Frumos îţi stă să vină să te trezească alţii? O să rîdă toată strada...

Lui Simon mai că nu-i venea să creadă. Repede, repede se îmbrăcă, îşi strînse cărţile şi ieşi. Astfel, clasa a VI-a a cunoscut prima zi în care Simon a fost prezent la ora întîia. Un adevărat eveniment!

A doua zi, la aceeaşi oră, lucrurile s-au repetat. Însă, cînd Mihai se pregătea să-l strige pe Simon acesta apăru în prag. Şi în ziua următoare pionierii veniră ca de-obicei, să-l cheme pe Simon. Acesta însă îi aştepta. Le-o luase înainte! „Bravo, Simon, ne-ai întrecut!" îl felicitară în glumă Ştefan, Mihai şi Greta. Veseli au pornit impreună spre şcoală.

L. NOVAC

ŞTIRI DIN DETAŞAMENTE ŞI UNITĂŢI

• „Pionierii unităţii noastre, ne scrie *Doina Marinescu*, din clasa *a IV-a, Şcoala de 7 ani, comuna Tutana, regiunea Piteşti*, participă cu multă dragoste la activităţile de folos patriotic. Numai într-o singură duminică am reuşit să plantăm peste 6.000 de puieţi, pe locul unei foste păduri. Munca s-a desfăşurat în veselie şi voie bună Unii făceau gropile, alţii plantau puieţii, iar alţii bătătoreau pamîntul. La sfîrşitul lucrului am hotărît împreună cu tovarăşa instructoare ca acestei viitoare păduri să-i dăm numele de „Dumbrava păcii".

• „Micul atelier de tîmplărie, care a luat fiinţă în toamna acestui an în şcoala noastră, a fost organizat în întregime de pionieri. Cu mijloace proprii ne-am construit un banc. Sculele ne-au fost dăruite de părinţi. Acum, în orele de activitate practică lucrăm diferite obiecte din lemn. Pînă acum am lucrat rame, etajere, galerii şi diferite alte obiecte." *(Moise Gheorghe, clasa a V-a, Şcoala de 7 ani nr. 4, Medgidia).*

• „Într-o dimineaţă, pionierii din şcoala noastră au pornit să facă curăţenie în parcul din centrul comunei. După cîteva ore de muncă, în parc n-a mai rămas pe jos nici o frunză! Pentru puieţii pe care avem de gînd să-i plantăm, de curînd am săpat un mare număr de gropi. Pionierul Teodor Todea, şi Ştefan Constantinescu au săpat cel mai mult." *(Valentin Murgu, clasa a IV-a, comuna Orţişoara, regiunea Timişoara).*

Prin Orășelul copiilor

Inserarea a coborît deasupra Capitalei noastre. Aici, însă, pe străzile orașului, ziua e prelungită de lumina lămpilor de neon. Pe Calea Victoriei e un du-te-vino continuu. Și dacă privești atent vezi mulți, foarte mulți copii, pionieri, școlari. Vin la „Orășelul copiilor", instalat în piața Palatului Republicii.

Iată-l : feeric luminat de mii de becuri colorate care se aprind și se sting într-un joc de lumini fermecător.

In oraș se poate intra pe două părți – fie prin „Poarta basmelor", fie prin cea străjuită de doi uriași oameni de zăpadă ce țin țanțoși ,în brațe, vestitul... măturoi. Privirea îți este apoi atrasă de un panou uriaș ce înfățișează cosmosul cu stelele strălucitoare, cu pămîntul și luna între care, pe o traiectorie luminată cu neon roșu, circulă racheta cosmică sovietică, simbolul păcii. Pe traiectoria sa se poate citi în mai multe limbi cuvintul „Pace". Alături, iată-l chiar pe Moș Gerilă aducînd de mînă pe micuțul „Anul Nou 1960"

Cu greu te poți hotărî unde să te îndrepți mai întîi. Spre toba uriașă în care se vînd fel de fel de jucării, spre stupii în care găsești miere și dulciuri, spre cei trei iepurași înhămați la o săniuță în care te poți fotografia, spre cărțile mari deschise la cele mai frumoase poezii și basme pentru copii...

Dar pomul ! Uriașul brad îmbrăcat cu ghirlande de becuri multicolore, cu păpuși și jucării, cu globuri mari, strălucitoare, își reflectă luminile în geamurile Palatului Republicii care și el pare luminat de aceeași veselie pe care o citești în ochii fiecărui „locuitor-vizitator" al Orășelului copiilor.

S-a înserat de mult dar micii vizitatori se lasă greu convinși să plece acasă.

– Să mai stăm. E doar vacanță și apoi, acesta-i orășelul nostru !

– Și în vacanță trebuie să dormi ! Să mergem. O să venim și miine !

GH. ANGELESCU

Ei au fost pionieri

Profesoara

Pop Liliana a făcut parte din prima generație de pionieri din țara noastră ! Cravata roșie a purtat-o cu mîndrie pionierească. Colegele de clasă o stimau pentru sîrguința ei la învățătură, mergeau cu plăcere să lucreze cu ea pe lotul școlar și i-au apreciat cu multă căldură lucrarea despre microorganismele solului, pe care a citit-o în cadrul cercului micilor naturaliști. Da, Liliana avea încă de pe cînd ședea în bancă, ca orice școlăriță cuminte, o mare pasiune — științele naturii. Casa părintească îi era plină de canari și botgroși, era îndrăgostită de lumea păsărilor, așa că nu-i de mirare că era prima care, alături de colegele ei, se cățăra să așeze în crengile copacilor căsuțe din scîndură, în care să se adăpostească păsărelele cîmpului pe vreme cu ninsoare și viforniță.

Nu după multă vreme, Liliana și-a desfăcut cu duioșie cravata roșie de la gît — a pășit încrezătoare în rîndurile utemiștilor. Era un alt eveniment deosebit în viață și ea avea să răspundă cinstei care i se făcuse printr-o activitate și mai bogată, învățînd cu și mai mult sîrg. Aceasta mai ales în anii de după absolvirea școlii medii, ca studentă, fiind printre cele mai pregătite absolvente ale facultății de științe naturale.

Acum, utemista Liliana Pop, e profesoară la Școala medie nr. 3 din Galați. De la ea află elevii de acolo de viața păsărilor și animalelor, de tainele plantelor și mai ales de foloasele pe care le are omul supunînd și cucerind natura. Profesoară de științe naturale... O profesiune de care e cu adevărat îndrăgostită și pe care și-a ales-o de fapt cu mulți ani în urmă... pe cînd purta cravata roșie de pionieră.

AL. PROFIRIU

Dormitorul de pe... Dunăre

Dormitorul... o să-l vizităm mai pe urmă.

Deocamdată, să facem o plimbare pe cărările ce șerpuiesc printre vasele de pe șantier, însoțiți de utemistul Traian Belivacă, un tehnician destoinic, pasionat de mecanismele motoarelor, dornic să devină un foarte bun constructor de vase. Curînd, el va deveni inginer. Acum e student în ultimul an, la secția fără frecvență. De numele lui se leagă și o inovație valoroasă : folosirea în construcția de vase a tablei de 2 mm, nervurată, în locul tablei greoaie de 4 mm, ceea ce înseamnă o economie anuală de aproape 60.000 lei. Așadar, avem cu cine porni la drum...

Ne oprim în fața unui tanc petrolier de o mie de tone. Constructorii nu se văd, deoarece sînt în interiorul vasului.

– Aci lucrează brigada lui Spiru Moroianu, fruntașul fruntașilor, ne spune bucuros tehnicianul. Dar poate că vreți să știți ce rost are rețeaua de țevi cu găurele de pe punte ? E o instalație de...ploaie artificială ! Pe timp de arșiță, vara, plouă continuu pe punte, pentru a se menține o temperatură constantă. Aceasta pentru prevenirea incendiilor.

Pe malul apei și pe salteaua elastică și fluidă a valurilor, o mulțime de ambarcațiuni – șalupa sanitară, remorchere, poduri plutitoare și...

– Repede ! Repede ! se aude vocea tehnicianului. Totul e gata. Se lansează la apă noul dormitor plutitor !

Dormitorul, așezat pe niște sănii enorme din lemn, date cu unsoare, e lansat la apă! O jerbă de spumă cristalină se înalță în fața lui, ca o floare uriașă, de apă. Emoționat, inginerul naval Mircea Postelnicu ne invită pe puntea „blocului acvatic". Deschidem ușa : de o parte și de alta a covorului cauciucat de pe coridor se află cabinele, fiecare cu cîte patru paturi, pe care vor fi așternute cearceafuri albe ca zăpada. Bucătăria, sala de mese, instalațiile de calorifer și duș, lumina electrică, toate acestea fac ca cei care locuiesc pe vas să aibă tot confortul. Asemenea dormitoare plutitoare și alte ambarcațiuni necesare recoltatului stufului, sînt destinate muncitorilor din deltă. Pentru ei, constructorii navali din Brăila fac o adevărată flotă, menită să asigure prelucrarea în bune condițiuni a stufărișului din deltă – o nouă bogăție pusă în valoare în anii regimului democrat popular.

AL. DINU IFRIM

Numeroși oameni ai muncii își petrec concediul, în aceste zile, la casele de odihnă din frumoasele stațiuni balneo-climaterice.

În fotografie — un grup de oameni ai muncii aflați la odihnă la cota 1.400 — Sinaia, unul dintre cele mai pitorești locuri din patria noastra.

PRIN CONTINENTUL SOVIETIC

În următorii 7 ani, în orașele Uniunii Sovietice se vor construi 15.000.000 de locuințe. La Novosibirsk în cei 7 ani se vor construi de 2,3 ori mai multe locuințe decît în 7 ani precedenți.

În fotografie : șantierul de construcție de la Novosibirsk.

DE LA POL

● La 31 decembrie Kliment Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a înmînat, la Kremlin, medalia „Pentru eroism în muncă" tovarășilor Nikita Sergheevici Hrușciov, Nikolai Ignatov, Averki Aristov și Dmitri Polianski. Primind medalia tovarășul Hrușciov a mulțumit din toată inima partidului comunist și Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. pentru înalta distincție, declarînd că va continua să-și consacre toate forțele slujirii poporului sovietic și măreței cauze a construirii comunismului în U.R.S.S.

● Tovarășul N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a primit invitația făcută de Sukarno, președintele și primul ministru al Republicii Indonezia, de a vizita această țară. Tovarășul Hrușciov va sosi în Indonezia în februarie 1960.

● In noaptea de 31 decembrie spre 1 ianuarie, prin o sută de lovituri de tun, a fost proclamată la Yaounde, capitala Camerunului, independența acestei țări din Africa Occidentală. Steagul francez care timp de 40 de ani a fluturat deasupra clădirilor guvernamentale, a fost coborît și în locul lui a fost înălțat steagul verde, galben și roșu al Camerunului. Acest nou stat independent din Africa are o suprafață de 440.900 km patrați și peste 4 milioane locuitori.

● Manolis Glezos, eroul național al Greciei, a adresat, din închisoarea în care se află, un mesaj de Anul Nou tuturor oamenilor democrați și iubitori de pace din întreaga lume. Manolis Glezos transmite cu această ocazie un salut tuturor celor care au luptat și luptă pentru restabilirea libertăților democratice în țara sa

LA POL

In S.U.A. elevii din școli își aleg singuri materiile folositoare în... viață

– Ce faci Iohny, băiețașule ?
– Imi formez viitorul, papa !...

MAREA FAMILIE A ȚĂRILOR SOCIALISTE

R. D. G.

Minerii din Sedlitz obțin importante succese în munca lor.

În acest an la 8 mai – poporul frățesc al R. D. G. va sărbători cea de a 15-a aniversare a eliberării sale de către glorioasele armate sovietice de sub hoardele criminale hitleriste.

Ziua de 8 mai 1945, reprezintă de aceea pentru poporul R. D. G. o cotitură în istoria țării sale. După această dată, pe teritoriul eliberat de Armatele Sovietice, forțele naționale democratice, cu sprijinul Uniunii Sovietice, au trecut la înlăturarea rămășițelor fasciste, la demilitarizare și la democratizarea întregii vieți a țării.

Sînt cunoscute în această perioadă o serie de transformări cum au fost : reforma agrară prin care s-au luat de la moșierii germani peste 2.200.000 ha pămînt și date la peste 560.000 de țărani fără pămînt, la muncitori agricoli etc.

Tot ce a aparținut criminalilor de război a trecut în mîna poporului – mine, căile ferate, băncile, marile întreprinderi etc. S-a făcut curățirea aparatului de stat de elemente fasciste.

Nu același lucru s-a întîmplat și în partea Germaniei Occidentale. Aici, în urma politicii S.U.A., Angliei și Franței s-au menținut mai departe marile monopoluri și s-a mers pe linia reînvierii militarismului german care astăzi a devenit din nou un pericol pentru pace.

În anul 1949, în septembrie, s-a creat în Germania Occidentală Republica Federală Germană. La 7 octombrie 1949, în Germania Răsăriteană s-a format Republica Democrată Germană, cu o suprafață de 107.900 km^2 și aproape 19 milioane de locuitori.

Capitala țării este Berlin iar cele mai importante orașe sînt Leipzig, Dresda, Karl-Marstad, Erfurt ș.a., iar port la Marea Baltică este orașul Rostok.

Pe teritoriul R. D. G. se află importante zăcăminte de cărbuni și săruri de potasiu, o industrie foarte dezvoltată ; aici se găsesc de asemenea și principalele regiuni agricole ale Germaniei. Industria socialistă ocupă un loc important în economia țării. Aproape întreaga producție a țării este dată de întreprinderile socialiste. În agricultură au luat o mare dezvoltare cooperativele agricole de producție organizate pe baza liberului consimțămînt.

În decursul celor 10 ani de la proclamarea republicii, poporul R. D. Germane a obținut însemnate succese pe drumul construirii socialismului în patria sa.

Se dezvoltă cu pași repezi industria grea și cea constructoare de mașini, automatizarea proceselor de producție și mecanizarea tot mai intensă a agriculturii. Pe zi ce trece, crește nivelul de trai al oamenilor muncii. Se dezvoltă comoara economiei naționale a R. D. Germane – chimia. Viitoarea conductă de țiței care va lega Uniunea Sovietică de R. D. G. va duce și mai departe dezvoltarea acestei ramuri. În această ramură lucrează uzinele Leuna „Walter Ulbricht", uzinele Chimice Buna, Combinatul electrochimic din Biterfeld, Fabrica de Filme din Volfen.

S-a construit barajul de la Rappbode, cel mai mare baraj din R. D. G. ; la Rostok s-a pus în funcțiune, în anul 1959, cea mai mare instalație din lume pentru cracarea uleiurilor minerale, care este deservită – datorită completei sale automatizări – doar de doi oameni. Tot printre marile construcții ale socialismului se numără și combinatul de înobilare a cărbunelui brun „Schwarze Pumpe".

Prin întreaga ei dezvoltare, R. D. Germană este un stat iubitor de pace și, în marea familie a țărilor socialiste, ocupă un loc de cinste.

Ea duce o politică consecventă de unificare a celor două Germanii pe cale pașnică, luptă pentru încheierea unui Tratat de pace cu cele două Germanii, iar alături de celelalte țări ale lagărului socialist, în fruntea cărora stă Uniunea Sovietică, luptă pentru triumful păcii în lume.

Vacanța în lumea capitalistă

În sfîrșit, e vacanță! Dar polițiștii postați în școlile din New-York nu pot răsufla ușurați. Școlile s-au închis însă ciocnirile între diversele bande de școlari continuă. În zilele sfîrșitului de an părinții s-au dus prin magazinele cu jucării spre a le face cadouri copiilor. Rafturile erau pline cu... mitraliere, puști, pistoale. Dar după ce au gustat plăcerea mitralierii în miniatură, unii școlari americani au trecut la mitraliera adevărată. Bandele de tineri nu folosesc arme jucărie, ci arme adevărate. 50 la sută din cei ce au fost arestați pentru spargeri într-un an erau tineri sub 17 ani. De aceea, polițiștii din New-York n-au vacanță.

Tinerii negri sînt însă mulțumiți că au sosit cîteva zile în care nu trebuie să meargă la școală. Sînt mulțumiți nu pentru că nu le-ar place învățătura. Le place să învețe. Dar fiecare zi de școală pentru ei înseamnă un chin nesfîrșit, plin de amenințări și injurii, de bătăi crunte și schingiuiri, cum s-a întîmplat la Little-Rock. Și unii dintre colegii lor albi sînt bucuroși că stau cîteva zile acasă. Sînt cei pe care ziaristul american Klein i-a descoperit în „slumsurile" (cocioabele) New-York-ului, copii care nu au ghete și îmbrăcăminte de iarnă spre a putea merge la școală. Acum, acești copii sînt bucuroși că nu mai trebuie să înfrunte frigul dimineților de iarnă.

★

Sînt însă unii copii pentru care nu există vacanță. Nu există vacanță pentru că pentru ei nu există nici măcar școli. Sînt copii care trăiesc în chiar centrul Italiei. Revista burgheză „Espresso" scria că „între Gran Sasso și culmea Faro, de-a lungul întregului lanț muntos al Apeninilor, pe o distanță de sute de kilometri se întinde împărăția mizeriei. Copiii se nasc în case care nu sînt altceva decît cocioabe, peșteri afumate, pe punctul de a se nărui"... Acești copii nu cunosc nici bucuria școlii, și nici bucuria vacanței.

Cîteva zile încă și vacanța va lua sfîrșit. O dată cu ea viața va reintra în normal — cu focuri de revolver în unele școli din New-York, cu negrii schingiuiți la Little-Rock, cu copiii ce nu au ce îmbrăca și nici ce mînca...

M. RAMURĂ

TEHNICE reportaj reportaj ȘTIRI informații NOUTĂȚI TEHNICE reportaj

Inainte!

In Nordul Îndepărtat a pornit să străbată „ținuturile tăcerii albe" primul spărgător de gheață atomic din lume „Lenin" Iată-l în fotografia de mai sus pe căpitanul navei atomice. Pavel Ponomariov. Este un marinar încercat care și-a petrecut mulți ani din viață luptînd cu ghețurile oceanului nordic. El a plecat în prima cursă a vasului amiral al flotei arctice sovietice „Lenin".

Închipuiți-vă acest vas neobișnuit: are înălțimea unei case cu patru etaje, o lățime de 28 metri, iar lungimea de 134 de metri. Spărgătorul de gheață „Lenin", lucrează cu combustibil atomic și poate naviga fără să intre în vreun port mai bine de un an. Dacă ar folosi drept combustibil păcura, el ar consuma 200 tone în 24 de ore, în vreme ce combustibilul atomic necesar tot pentru 24 de ore poate încăpea într-o cutie de chibrituri. Puterea acestui gigant este de 44.000 de cai putere

Și acum vă invităm să facem o vizită — bineînțeles cu gîndul, în încăperile acestui vas, adevărat oraș plutitor. Sînt 900 la număr: cabinele marinarilor confortabile și elegante, salonul ofițerilor, clubul și încăperile în care lucrează inginerii Albul halatelor în care sînt îmbrăcați te face să crezi pentru un moment că te afli într-o farmacie. Inginerii sînt cei care urmăresc mersul reactoarelor, urmăresc mersul spărgătorului de gheață cu ajutorul unor aparate speciale de radiolocație, asemănătoare televizoarelor Unii dintre ei se ocupă de protecția împotriva radiațiilor Au la îndemînă un sistem perfect de protecție și numeroase aparate de control datorită cărora pe bordul vasului pericolul radiațiilor este înlăturat complet

Spărgătorul de gheață atomic „Lenin" care înaintează spre Polul Nord, fără să țină seama de obstacole, este un minunat exemplu de folosire de către oamenii sovietici a energiei atomice în scopuri pașnice.

Pinguinul... radiotelegrafist

Din momentul cînd s-a descoperit că în Antarctica pinguinul clocește ouăle pe un ger de 60 de grade, zoologii și-au pus întrebarea: oare cîtă căldură emană pinguinul pentru ca să iasă puiul din ou? Lucrul acesta a fost greu de stabilit deoarece pinguinii nu au un cuib stabil, ci se mută mereu din loc în loc. In timpul clocirii ouălelor, pinguinii, schimbîndu-se unul pe altul, transportă oul pe labe. Totuși oamenii de știință au reușit să dezlege misterul acestui „incubator natural". Și cum anume: S-a luat un ou de pinguin și s-a despicat în două. Conținutul oului s-a aruncat, iar în găoace s-a instalat un mic aparat de radioemisie, de formă ovală. S-au lipit apoi la loc jumătățile de ou și acesta a fost pus din nou la „clocit". Un dispozitiv special înregistra la fiecare 15 minute informațiile primite de la aparatul radio-emițător. In cursul acestei experiențe interesante s-a stabilit, că temperatura medie a pinguinului este de + 39,5 grade Celsius.

Cu toate că, din timp în timp, părinții transmiteau oul unul altuia, temperatura din interiorul său nu scădea mai jos de + 28,8 grade Celsius.

—o—

Știința

Iata un nou aparat de zbor, construit de un aviator sovietic. El se va înălța în văzduh cu aripile-i ușoare, asemenea unei păsări. După calcule, aparatul poate zbura cu o viteză de pînă la 100 km pe oră.

Foto — TASS

Membrii comunei populare din Usan, provincia Gansu, R. P. Chineză, au creat un drum de apă lung de 200 km pentru transportul de lemn.

Aflați că...

...dintr-o tonă de fenol se obține 1/2 de tonă de rășină de capron, din care se pot face atitea fibre, cite sînt necesare pentru confecționarea a 15.000 perechi de ciorapi.

...dintr-o tonă de etilenă, care se formează la distilarea petrolului și 2,5 tone de clor se obțin aproape două tone de rășini. Acestea sînt suficiente pentru prelucrarea unei cantități de fibre din care se pot confecționa aproape 2.500 metri pătrați de țesături rezistente la acizi sau preșuri pufoase, in culori vii, care nu se tem nici de mucegai, nici de molii.

...fibrele de capron pot fi răsucite în fire cu o lungime nesfîrșită. Un astfel de fir, lung de 2.400 km, bunăoară, cîntărește doar un kilogram.

...dintr-o tonă de soia se obțin 240 kg de albuș vegetal, și tot atita lînă artificială. Această cantitate este suficientă pentru prelucrarea a 1.000 metri de țesături. Iar dintr-un metru cub de material lemnos se prelucrează tot atitea fibre de lînă artificială cită lînă se tunde de la 30 de oi.

Construiți-vă singuri

• O cantină pentru păsărele
• O etajeră suspendată
• Un suport practic pentru fotografii

Iarna păsărelele care rămîn în țara noastră o duc mai greu din cauza frigului și a lipsei de hrană. Dar pionierii și școlarii le pot ajuta să iasă cu bine din iarnă. Iată cum se poate construi o cantină pentru păsărele, care să le țină hrana în mai multă siguranță. Pentru aceasta este de-ajuns o sticlă, o sîrmă și o bucată de lemn (fig. 1). Suportul sticlei este făcut din sîrmă răsucită, fixată de un pom sau de zid, dacă vreți ca păsărelele să vină cît mai aproape de casă. Aceasta susține sticla și permite scoaterea ei pentru a o umple cu boabe din timp în timp. Pe măsură ce păsărelele mănîncă semințele căzute pe scîndură, cad din sticlă altele, permițînd astfel alimentarea continuă a lor fără risipă și mai ales fără pericolul ca semințele să fie luate de vînt sau acoperite de zăpadă. Cu acest sistem de cantine putem hrăni diferite păsărele, punînd mai multe sticle, fiecare cu hrana care le place.

★

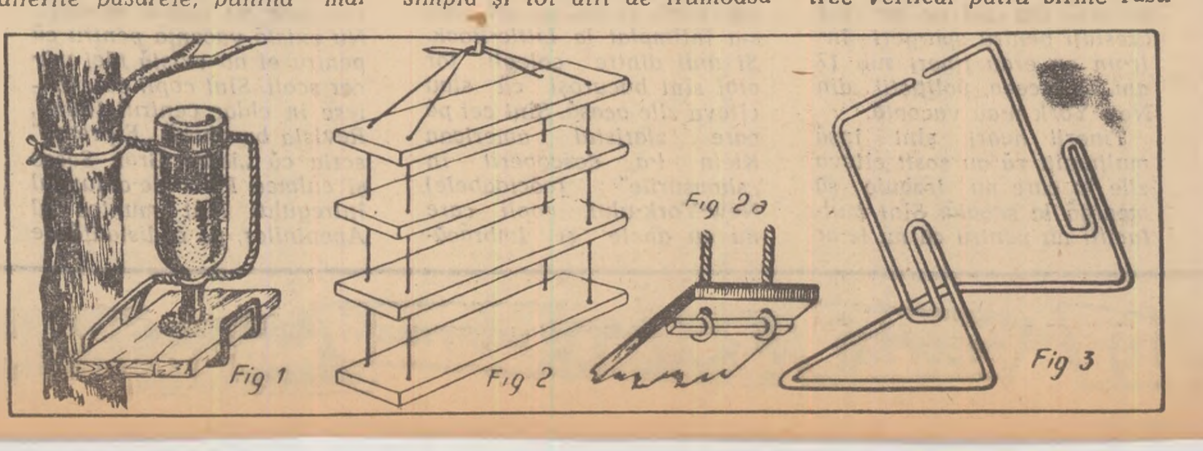
Pentru colțul viu sau acasă pentru locul de lucru al școlarului, puteți construi o etajeră simplă și tot atît de frumoasă (fig. 2). Polițele etajerei sînt din scîndură de brad sau placaj și de formă dreptunghiulară. Dimensiunile se aleg după cum are nevoie cel care o construiește. Apoi prin polițe se trec vertical patru sîrme răsucite care se unesc într-un singur punct de agățare în consolă sau cîrlig.

Pentru a păstra distanțele egale și a asigura rezistența sîrmelor care trec prin polițe se răsucesc pe cîte o vergea de fier sau lemn cu o lungime egală cu lățimea poliței. Acestea vor rămîne pe partea de dedesubt a poliței. Polițele și sîrmele pot fi vopsite sau se pot înveli cu hîrtie colorată.

★

Iată și un suport pentru fotografie. Îl puteți construi din sîrmă și două bucăți de sticlă între care se fixează fotografia (fig. 3).

După același model, dar desigur mai mare, vă puteți construi un suport pentru carte necesar în pregătirea lecțiilor.

NOI CORESPONDENȚI AI GAZETEI

Dragă redacție,

Aceasta este prima mea scrisoare în calitate de corespondent special al Școlii de 7 ani din Moinești. Află că la noi în școală a avut loc carnavalul pionierilor. Iar pentru prima oară în acest an s-a deschis și în localitatea noastră orașul copiilor. Aici, zilnic, școlarii dau spectacole. De acum înainte te voi informa despre tot ce e nou în unitatea noastră. In numele unității noastre urăm redacției ca noul an 1960 să-i aducă noi succese în muncă.

pionier
ROMULUS DIMA
cl. a V-a A, Școala de 7 ani nr. 1, Moinești

DORINȚA MEA

Deși sînt un vechi cititor aceasta este prima scrisoare pe care ți-o scriu. Să știi că și în unitatea noastră sînt pionieri harnici. Pînă acum am strîns cu toții peste 2.000 kg fier vechi. Află că pe primul trimestru în unitate am inițiat și o întrecere pentru păstrarea curățeniei și a avutului obștesc. Sînt multe veștile pe care ți le voi trimite de acum înainte.

pionier
MIHAIL I. PĂUN
cl. a VI-a B, Școala de 7 ani, com. Hotarele, raionul Oltenița, reg. București

CITESC CU DRAG GAZETA NOASTRĂ

Incă din clasa a III-a, de cînd am primit cravata roșie de pionier, sînt abonată la „Scînteia pionierului" și-o citesc cu mult interes. Din paginile ei am aflat multe lucruri din activitatea pionierilor. Mi-au plăcut mult articolele care vorbesc despre trecutul de luptă al partidului nostru și despre eroii care și-au jertfit viața pentru binele poporului. Acum sînt în clasa a VI-a și sînt președinta unității de pionieri. In unitate pionierii au multe activități frumoase pe care aș dori să le cunoască și alții.

pioniera
...A FILIP
...ola de 7

Ș A H!

Știrea că maestrul sportului la șah, Traian Ghițescu, a primit invitația pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 102 din București a produs multă frămîntare în unitate, mai ales că șahistul i-a provocat și la... un simultan! Așa că, cu mult înaintea întîlnirii, pionierii au început campionatul pe detașamente. „La simultan trebuie să participe cei mai buni pionieri și la sport dar și la învățătură". au hotărît ei.

S-au găsit mulți care să îndeplinească aceste condiții. In sfîrșit, a sosit și ziua așteptată cu emoție. Clasa, mesele de șah, totul era pregătit cu grijă.

— Văd că sînteți gata de... luptă ! le-a spus maestrul Traian Ghițescu. Să începem mai întîi cu partidele și apoi o să stăm de vorbă.

Jocul a început. Pe rînd, trecînd la fiecare masă, șahistul Ghițescu a început să răspundă mișcărilor mai îndrăznețe sau mai timide ale pionierilor.

— Sînt mulți dintre voi care au jucat bine, chiar dacă au pierdut ! le-a spus la sfîrșit. Pionierul Cornelius, din clasa a VI-a A, de pildă, are maturitate în joc, la fel Mircea Apostolescu, din clasa a VII-a și Mihai Mican, președintele vostru de unitate. Să știți un lucru : mai mult se învață din înfrîngeri decît din... victorii ! a adăugat, surîzînd oaspetele.

De aici au pornit și discuțiile :

— Cînd ați fost elev ați jucat șah ? l-au întrebat pionierii.

— Da, de la opt ani. Mai serios însă, am jucat numai de la 15 ani, cînd m-am ambiționat să-l înving pe un coleg imbatabil, care era tare încrezut. Am cîștigat — și de atunci am căpătat încredere în forțele mele. La 16 ani am fost selecționat în echipa națională de juniori.

— V-a plăcut mult matematica?

— Da, dar nu numai matematica ci și literatura, și fizica și geografia... Se spune despre șah că este un sport al minții. Intr-adevăr, șahiștii trebuie să fie bine pregătiți intelectual. De altfel, și în celelalte sporturi reușesc numai cei perseverenți, care se străduiesc să cunoască cît mai multe lucruri !

Bineînțeles că pionierii au vrut să afle și despre călătoriile în străinătate, și mai ales în Uniunea Sovietică, despre cele mai grele partide...

De povestit au fost multe ; amintirile, întîmplările din întîlnirile internaționale i-au captivat pe toți. Iar în încheiere, pionierii i-au spus maestrului Traian Ghițescu :

— Pentru albumul unității, vă rugăm să vă fotografiați cu noi. Acolo păstrăm cele mai frumoase amintiri.

E. TOFAN

Mozaic sportiv — 1959

● *Prin grija nețărmurită a statului nostru democrat-popular, în anul care a trecut au fost construite 1.300 de baze sportive complexe ; printre acestea amintim la București patinoarul artificial, la Galați un stadion cu 25.000 locuri, la Constanța și Roman noi săli de sport.*

● *La campionatele Mondiale de handbal care au avut loc anul trecut în luna iunie, la Viena, jucătorul nostru Olimpiu Nodea a marcat cele mai multe goluri din tot campionatul. El a înscris în poarta adversarilor nu mai puțin de 28 goluri.*

● *Cea mai bună înotătoare a noastră este utemista Wachter Ingrid. Deși ea nu are decît 16 ani, numai în 1959 a doborît 13 recorduri ale R.P.R. de seniori și juniori.*

● *În anul 1959, în țara noastră au fost organizate 300.000 competiții sportive.*

● *La Spartachiada de vară a pionierilor și școlarilor au participat peste 800.000 de copii, iar cele mai frumoase rezultate au fost realizate de pionierii bucureșteni care au cucerit și Cupa.*

Partida e încordată. Pionierii urmăresc cu atenție mișcările maestrului.

Tradiții sportive

De cum intri pe ușa școlii, în hol te întîmpină, parcă recomandîndu-se, un dulap cu... trofee sportive. Cupe, diplome, medalii. Toate îți vorbesc de un drum lung și bogat în succese. Ani de-a rîndul, pionierii Școlii medii nr. 3 din Constanța au participat la multe competiții sportive, iar rezultatul acestora sînt cele trei cupe obținute la concursurile de atletism ale pionierilor pe oraș. Mulți dintre cei care au făcut parte din lotul sportiv al unității lor îndrăgesc și astăzi sportul. Maria Popovici e în echipa de oină a orașului Constanța, Victor Riza și Mihai Stoica se numără printre atleții cunoscuți.

Tradițiile sportive continuă. Pionierii care învață astăzi la Școala medie nr. 3 sînt buni sportivi. În unitatea lor sînt cîteva echipe de volei și fotbal, de handbal redus, iar cei mai mulți fac gimnastică și mai ales atletism. Dacă ar trebui să alegi pe cel mai bun sportiv din școală, ți-ar fi foarte greu, pentru că „cei mai buni" sînt foarte mulți. Ion Alexandru, din clasa a VII-a B, sare în lungime 4,25 m, Alexandru Timofte parcurge 500 m, în 1'28", Gheorghe Carapanaiot aruncă greutatea la 8,50 m.

Să faci parte din lotul sportiv al unității, este o adevărată cinste. Pentru aceasta pionierii se pregătesc mereu. Și nu numai la sport, ci și la învățătură. Ei au hotărît ca nimeni să nu rămînă în urmă la învățătură, pregătindu-se astfel pentru obținerea distincțiilor pionierești

— Doar puțin elan și... pornești. Fără teamă, acesta e secretul !

Discuții asemănătoare poți surprinde zilnic la patinoarul artificial „23 August" din Capitală, unde sute de copii își petrec bucuroși timpul liber.

O nouă casă a pionierilor

Zilele trecute pionierii din orașul nostru au sărbătorit un eveniment însemnat. Ei au primit în dar din partea partidului nostru drag o casă a pionierilor. La festivitatea de deschidere a Casei pionierilor, au participat sute de pionieri. Iți era mai mare dragul să-i privești. Cîntecul și voia bună pusese stăpînire pe inimile tuturor. De acum înainte pionierii din Mediaș își vor petrece o bună parte din timpul lor liber, activînd la diferitele cercuri care s-au creat. Pionierei Cristina Ungureanu de la Școala medie mixtă, îi place mult să deseneze.. Ea s-a înscris la cercul de desen.

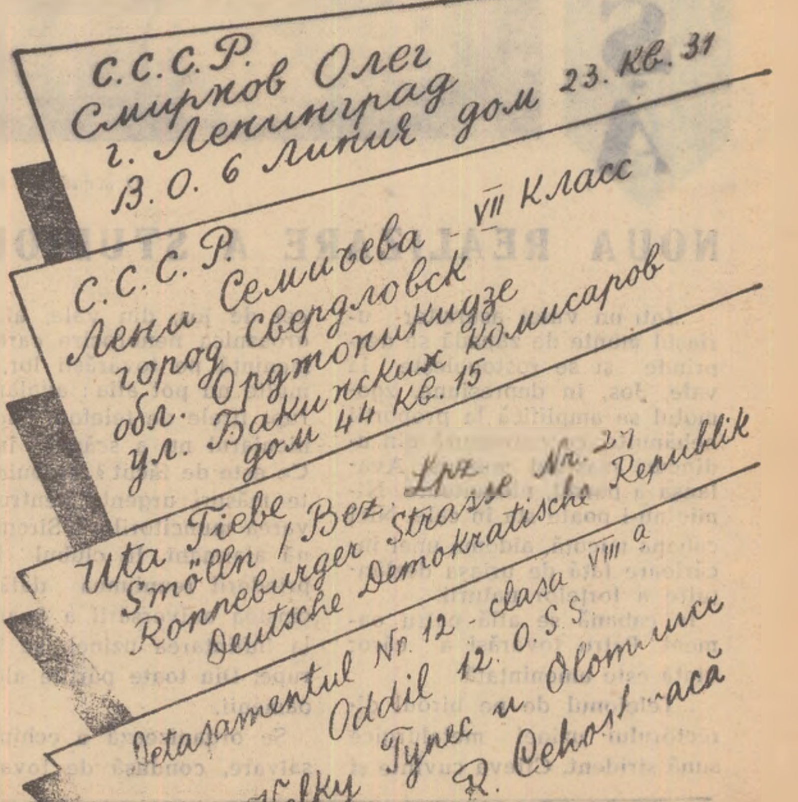
— Mie îmi plac mult științele naturii, a spus pioniera Nicoleta Soceanu. Am acasă un adevărat colț viu. Aș vrea tare mult să mă înscriu la cercul micilor naturaliști.

Și Nicoleta a fost primită la cercul micilor naturaliști.

Printre cercurile care au mai luat ființă la Casa pionierilor se numără și cercul de muzică, cercul micilor tehnicieni, cercul mîinilor îndemînatice și altele. La toate cercurile pionierii vor avea o activitate bogată. Eu, m-am înscris la cercul micilor tehnicieni și abia aștept să învăț să construiesc singură un aparat.

pioniera **LUCIA ȘERBU**
cl. a VI-a,
Școala medie mixtă, Mediaș
reg. Stalin

Noi adrese de la prieteni:

CLĂTITE cu dulceață

Spre marele haz a băieților din grupa a III-a, al cărei președinte era Radu Mironescu, fetele se înscriseseră, acum cîteva luni, în cercul micilor gospodine.

— Ce rîdeți cu atîta poftă, încercase atunci Catinca să-i pună la punct, cînd voi nu știți nici măcar să prăjiți o felie de pîine !...

Buna dispoziție a băieților însă nu scăzu iar spiritele nu mai conteneau. Mai zilele trecute, auzind că fetele au învățat la cerc să facă clătite, Cornel spuse plin de ifos :

— Ia auziți fraților, de ce se țin dumnealor ! Azi — mîine vom zbura în Lună, iar ele fac... clătite !

De data asta, Catincăi îi sări țandăra.

— Uite ce, băieți, le zise ea cu năduf, tare grozavi vă mai arătați. Veți fi zburînd voi și în Lună. Pînă una-alta însă am avea și noi o dorință : am vrea să mîncăm clătite făcute de voi.

Văzînd că nu mai e de glumit, băieții se sfătuiră din ochi. N-aveau încotro. Rămase hotărît de aceea ca într-o anume zi, din vacanța de iarnă, să se întîlnească toată grupa acasă la Radu, unde băieții urmau să facă... clătite. Băieții porniră deîndată la treabă. Andrei făcu rost, de la mama lui, de o carte de bucate din care studiară, cu mare luare aminte, capitolul „Clătite".

Fetele se arătară acasă la Radu exact la ora stabilită. Gazda le dădu niște reviste ca să nu se plictisească, apoi băieții se retraseră în bucătărie să-și vadă de gătit.

Cum se spune însă, pășiseră cu stîngul. Grăbiți, uitară să ungă cu untdelemn tigaia, așa că prima clătită se lipi atît de strașnic că n-o urniră decît... spălînd pur și simplu tigaia. Punînd însă untdelemn în tigaia udă, se porniră niște trosnituri ca de mitralieră, iar stropii fierbinți săreau pînă în tavan. Băieții înmărmuriră. Venindu-și mai apoi în fire, turnară iar coca pentru o clătită. Totul părea acum să meargă ca pe roate. Lui Andrei îi veni însă, o idee : ce-ar fi să întoarcă clătita din aer așa cum văzuse că face mama lui ? Și ceilalți se arătară de acord. Andrei înșfăcă voinicos tigaia, făcu vînt clătitei în spre tavan, aceasta făcu două piruiete grațioase în aer și se opri... pe dușumea. Încă o clătită sacrificată ! Mai puseră una. De data aceasta însă, se ivi o neînțelegere.

— Dulceața, băieți, dulceața! strigă Radu.

— Care dulceață ? întrebară ceilalți.

— Trebuie să punem dulceața.

— Da de unde ! La sfîrșit se pune, fu de părere Matei.

Luară, de aceea, din nou cartea de bucate drept sfetnic. De clătita din tigaie uitaseră cu desăvîrșire. Abia cînd auziră glasul Catincăi, care băgase discret capul pe ușa bucătăriei, își amintiră.

— Băieți, unde sînteți ? (nu se vedeau de fum). Mi se pare că arde ceva aici !...

Veniră și celelalte fete. Deschiseră în grabă geamurile să iasă fumul. Cînd colo, ce să vezi ? Mișu, motănelul lui Radu, se lingea tacticos pe mustăți : gustase și el puțin din coca băieților !...

Clătitele... eșuară ! Băieții arătau de parcă li se înnecaseră toate corăbiile.

— Nu-i nimic, băieți, încercă să-i consoleze Sanda. N-ar fi rău însă, adăugă ea clipind șiret din ochi, dacă ați aduce la masă măcar puțină apă rece. Radu se grăbi să umple cana, Ionică și Cornel căutară paharele, iar Andrei tava. Ajunși însă, în fața mesei... numai că nu scăpară sticlăria pe jos. Masa era încărcată cu tot felul de bunătăți : șerbet de caise, dulceață de gutui, prăjituri etc. Îți lăsa gura apă !

— Toate acestea sînt făcute de noi, explică, cu prefăcută modestie Catinca. Credem însă că ar putea fi și pe gustul unor... viitori astronauți !...

A. SIBIANU

Peisaj

Pe „Cîmpul lui Marte"
În Leningrad
Copiii se bat
Cu zăpadă...
Și toți vor să cadă
Și cad
În leagănul alb de zăpadă,
Pe „Cîmpul lui Marte"
În Leningrad...

Pe frunte,
De aur e moțul —
Pe spate-s
De aur cosițele.
Și zboară, și zboară,
Ghiulelele albe
Ca porumbițele.

Văzduhul de chiote arde
Și ard
Ca focul obrajii,
De vitejie.
Pe „Cîmpul lui Marte"
Din Leningrad
Și-n lumea întreagă
Numai războaie de-acestea să fie,
Să zboare, să cadă,
Ca porumbițele
Ghiulelele mari de zăpadă!

ION BRAD

La ghețuș

Geru-n streșini ne-a adus
Clopoței de gheață,
Ce stau toți în rînduri sus
Parcă prinși cu ață.

Lacul a încremenit
Neted cum e coala
Iată că au și sfîrșit
Azi copiii școala.

Sprinteni ca argintul viu
Gata-i piruetă!
Iscusiți pe gheață scriu
Parcă ar scri cu creta.

Unul trece fulgerînd,
Altul cade-n dungă,
Altul întrecut de rînd
Fuge să-l ajungă.

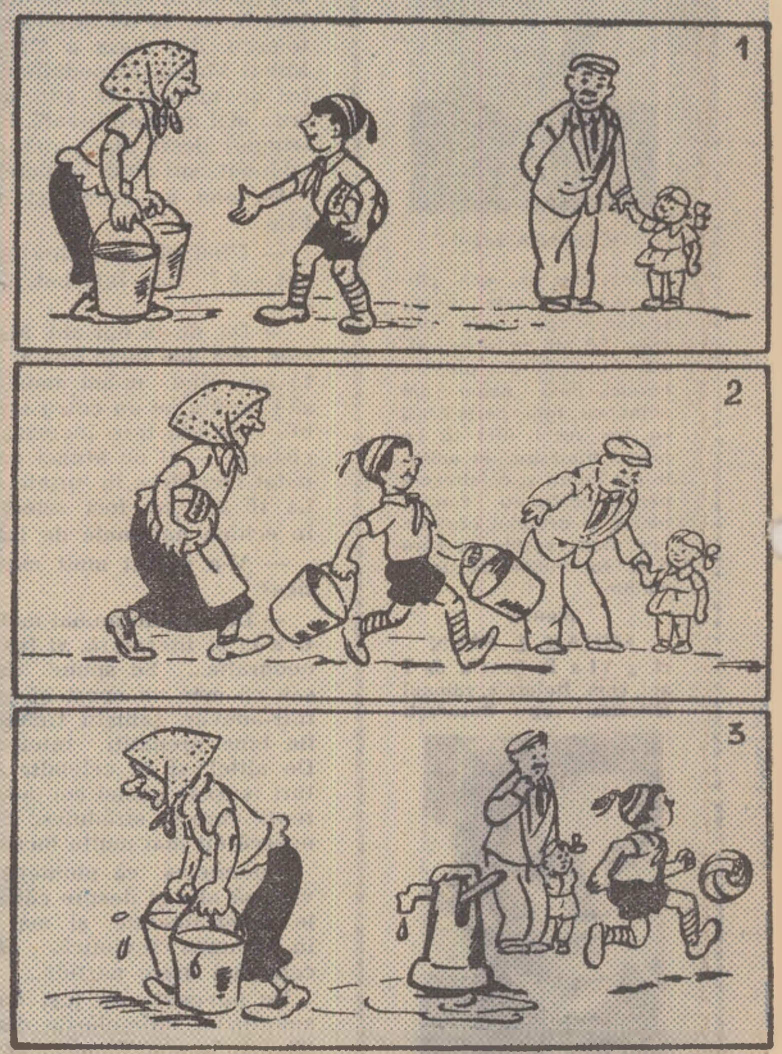
Altul cade-acuș, acuș...
...Ba, că merge bine!
Tare-i bine la ghețuș,
Bine-i pe patine!

Nasul foc li s-a aprins
De atîta joacă
Iar pe gene li s-au prins
Flori de promoroacă...

...Lacu-n urmă a rămas
Neted cum e coala...
Au plecat cu toți acas',
N-au uitat nici școala.

GH. D. VASILE

Un băiat... săritor

Din gazeta pionierilor din Kazahstan „Drujnaia rebiata"

AVALANȘA

O scenă din film

NOUA REALIZARE A STUDIOURILOR ROMÎNEȘTI

...Într-un vuiet asurzitor uriașul munte de zăpadă se desprinde și se rostogolește la vale. Jos, în depresiune, zgomotul se amplifică la proporții nebănuite, ce cutremură din adîncuri masivul muntos. Avalanșa a pornit, nimicitoare. Nimic nu-i poate sta în cale. Nici cabana micuță, aidoma unei jucărioare față de uriașa dezlănțuire a forțelor naturii.

În cabană se află patru oameni. Patru tovarăși a căror viață este amenințată.

..Telefonul de pe biroul directorului uzinei metalurgice sună strident. Cîteva cuvinte și cei de jos, din vale, află de groaznica nenorocire care-i amenință pe tovarășii lor. Mai multe nu pot afla : avalanșa a rupt firele de telefon. Nici funicularul nu a scăpat întreg. Ce este de făcut ? Trebuie luate măsuri urgente pentru salvarea muncitorilor ! Sirena sună alarmant. În clubul întreprinderii reuniunea dată în cinstea aniversării a 5 ani de la înființarea uzinei, se întrerupe. Din toate părțile aleargă oamenii.

Se organizează o echipă de salvare, condusă de tovarășul Leca. Oamenii se prezintă voluntar. Curajoși și plini de forță sînt cei care pornesc la atacul piscurilor. Și mai ales neînfricați.

Lupta cu înălțimile acoperite de zăpadă începe...

De-a lungul desfășurării acțiunii simple și bine închegate a acestui nou film realizat de cineaștii din țara noastră, se înfruntă caractere diferite, bine conturate. Inginerul Marin și Drăgan, Leca și Țurcanu, doctorul, care la început nu poate înțelege importanța acțiunii la care a pornit, Tudor, mai vîrstnic și plin de noblețe sufletească sînt eroii care ne fac să trăim intens drama din munți. În ciuda neînțelegerilor personale dintre ei, colectivul lor se încheagă ca un tot unit, condus de Leca — secretarul organizației de partid — care lasă totul la o parte pentru atingerea mărețului scop pe care și l-au propus : salvarea tovarășilor lor de muncă.

Dincolo, în cabana acoperită de avalanșă, se găsesc cei trei muncitori plecați pentru a repara funicularul — Matei, Sile, Anton — și cabanierul, moș Leonte. Fiecare e altfel decît ceilalți, ei însă au convingerea fermă că tovarășii lor din vale vor face totul pentru a-i salva.

Va reuși echipa de salvare să străbată piscurile și prăpăstiile ? Vor ajunge cei șase oameni la timp pentru a-i salva pe tovarășii lor ?

Răspunsul la aceste întrebări ni-l dă filmul „Avalanșa", noua realizare a studioului cinematografic „București" care ne înfățișează în imagini palpitante, lupta, curajul și voința omului împotriva forțelor vitrege ale naturii.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", tel. 17.60.10, 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii
Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli